

til ligefrem Uretfærdighed eller i alt Fald til Uklarhed.

Maa jeg fremhæve af § 4, at det Ord, der bruges der, „Forandring“ ved en Opfindelse, vistnok ikke er udtømmende eller heldigt. Det er ikke alene Forandring, men ogsaa Forbedring, der kan blive Tale om. Saa vidt jeg ved, bruger man i Frankrig foruden changement perfectionnement og addition, i Tyskland bruger man Ordet Verbesserung, i Norge Forbedring og Tillæg, og i England bruger man Ordet improvements, det er altsaa noget andet og mere end Ordet Forandring. Jeg tror ikke, at det rammer det, hvortil man sigter, men jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa.

Jeg skal fremhæve ved § 6, at der har den ærede Minister gjort en af de saa Forandringer, som han har foretaget i Kommissionens Udkast. Det er en temmelig væsentlig Forandring, idet han i Sætningen: „endvidere maa ingen indføre i Erhvervs Dje-med fra Udlandet“, har udeladt: „eller i sin Bedrift“, som fandtes i Kommissionens Forslag. Den ærede Minister mener, at det er nok, at der staar, at det maa ikke være i Erhvervs Dje-med. Jeg tror dog, der kan tænkes Tilfælde, hvor en patenteret Opfindelse benyttes i en Bedrift, som ikke drives for Erhvervsøjemed, og hvor det vilde være meget ubilligt mod Patenthaveren og volde ham stor Skaar i hans Beskyttelse, hvis man tillod en saadan Benyttelse af den patenterede Opfindelse. Jeg nævner f. Eks. — det er muligt, at den ærede Minister ikke har tænkt derpaa — at en vis Opfindelse vedrørende Jærnsfiksbyggeriet er bleven patenteret her i Landet, og at man saa i Marineministeriet, paa Holmen, benytter Patentet, uden at betale nogen Afgift, i stor Maalestok til de Skibe, de bygge der. Saa ville formodentlig Domstolene og den ærede Minister sige: Ja, men det er ikke i Erhvervsøjemed, det er Marinens Skibe, vi benytte dem til. Men det er „Bedrift“; naar man beholder Ordet „Bedrift“, er det altsaa udelukket. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, om det er retfærdigt og rigtigt eller ikke, men jeg har blot villet gøre opmærksom paa det. — Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at der i samme § 6 siges: „Dog kunne patenterede Genstande, der ere Tilbehør til fremmede Skibe, Jernbanevogne eller andre Befordringsmidler, som kun midlertidig opholde sig paa dansk Territorium, benyttes under saadant Ophold uden Patenthaverens Samtykke“. Hvorfor skal det ikke ogsaa gælde danske Skibe? Altsaa et fremmed Skib, som i Udlandet har erhvervet en engelsk eller amerikansk Opfindelse med Hensyn

til en vigtig Del af Materiellet, kommer herind og maa saa benytte den her, selv om Opfindelsen er patenteret her i Danmark, medens et dansk Dampskib, som maaske har faret det meste af sin Levetid paa Kina eller Amerika, og der i dyre Domme har erhvervet denne patenterede Indretning, ikke skal have Lov til, naar det kommer her til Kjøbenhavn paa Gennemrejse eller for et kortere Ophold, at benytte den Indretning, som det maaske har benyttet i Aarevis og, som sagt, maaske betalt betydeligt for i sin Tid.

Jeg skal imidlertid ikke opholde mig ved de enkelte Paragraffer, men gaa over til et Punkt, som forekommer mig at have mere almindelig Betydning, da det vedrører juridiske Forhold, som jeg finder mig særlig foranlediget til at gøre opmærksom paa. Der staar i § 23, sidste Stykke: „Endvidere kan det ved Dom bestemmes, at et Patent skal anses som bortfaldet, naar Patenthaveren ikke inden 3 Aar efter Patentets Udsædning har udøvet Opfindelsen her i Landet.“ Jeg antager, at det er en ren Korrekthed, om jeg saa maa sige, en Tanteleshed af den dygtige Koncipist til dette Arbejde, det er gaaet ham ligesom Homer, at han undertiden kan sove. Thi hvad vil det sige, at det ved Dom kan bestemmes, at Patentet skal anses som bortfaldet, naar Patenthaveren ikke inden 3 Aar har udøvet Opfindelsen her i Landet! Skal nu Domstolen, Hof- og Stadsretten, give sig til at overveje, hvorvidt det kan udstrækkes til mere end 3 Aar? Meningen er simpelt hen at sige, at naar en patenteret Virksomhed ikke er bragt til Udførelse, saa bortfalder Beskyttelsen, men dog kan Kommissionen forlænge Fristen nogen Tid. Vil man nu endelig fremhæve, at dette rene Bevispørgsmaal, det faktiske Spørgsmaal, om Opfindelsen har været udøvet i 3 Aar, skal afgøres ved Domstolen — det er ganske overflødig, thi det følger af sig selv — men vil man endelig have det med, maa man udtrykke sig paa en Maade, hvorved man ikke siger noget andet end man mener. Jeg har iøvrigt en procesuel Indvending af mere alvorlig Art, som jeg vil bede den ærede Minister særlig tage under Overvejelse. Der siges i § 25, at overalt, hvor der bliver Spørgsmaal om, at Tredjemand anlægger Sag mod Patenthaveren for at faa Patentet kendt ugyldigt eller ugyldende, enten fordi det oprindeligt ikke har været rigtigt givet, eller fordi det er bortfaldet med de 3 Aars Forløb, skal Sagen bringes for den kgl. Landsøver- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn; selv om iøvrigt den befuldmægtigede, der repræsenterer Patenthaveren, slet ikke bor i Kjøbenhavn, men i en anden Landsdel, Sylland f. Eks.; den